

Arrest

nr. 239 670 van 13 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat David THOENG
Luikersteenweg 187
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2020 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 5 augustus 2020 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) en de beslissing van 5 augustus 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2020 om 12:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. THOENG die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verblijfsmachtigingsprocedure in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet

Op 15 november 2017 diende verzoeker samen met zijn echtgenote en hun zes minderjarige kinderen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De aanvraag was gestoeld op de medische situatie van twee van de kinderen.

Op 3 januari 2018 werd deze aanvraag gegrond verklaard en het gezin gemachtigd tot een tijdelijk verblijf, waarna verzoeker in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 12 februari 2019 diende verzoeker een aanvraag in tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 26 juni 2019, met kennisgeving op 9 juli 2019, weigerde de gemachtigde van de bevoegde minister een gunstig gevolg te geven aan dit verzoek tot verlenging omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd gegeven niet verzoeker zelf betreffen en omdat verzoeker verschillende inbreuken tegen de openbare orde heeft gepleegd. Het tegen deze beslissing ingediende beroep werd door de Raad verworpen (RvV 5 november 2019, nr. 228 460).

1.2. Over de verwijderingsprocedures

Op 28 oktober 2019 werd in hoofde van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd en een inreisverbod opgelegd voor de duur van drie jaar. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep werd door de Raad verworpen (RvV 2 maart 2020, nr. 233 402).

Op 3 maart 2020 werd verzoeker van zijn vrijheid beroofd. Op 24 juni 2020 werd hij door de Correctionele Rechtbank te Hasselt veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden. Verzoekers strafeinde was bepaald op 4 augustus 2020.

Op 5 augustus 2020 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en werd een inreisverbod opgelegd voor de duur van acht jaar. Deze beslissingen zijn de bestreden beslissingen en werden verzoeker ter kennis gebracht op 5 augustus 2020, in het kader van verzoekers overdracht aan het gesloten centrum voor illegalen te Vottem.

2. Over de rechtspleging

Verweerder is niet verschenen ter terechtzitting. De Raad wijst er volledigheidshalve op dat artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet niet inhoudt dat op grond van de afwezigheid van verweerder ter terechtzitting het beroep gegrond moet worden verklaard. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Dit heeft enkel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen niet dient te worden beantwoord (RvS van 2 juli 2014, nr. 10.609 (c)).

In casu werd geen nota met opmerkingen neergelegd.

3. Over de ontvankelijkheid

Nog daargelaten het feit dat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijk niet mogelijk is tegen de beslissing tot afgifte van een inreisverbod (GwH 18 oktober 2018, nr. 141/2018), bepaalt artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet tevens het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvings-maatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet stelt :

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Artikel 1, 6° van de Vreemdelingenwet definieert de beslissing tot verwijdering als zijnde *“de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt”*.

De bestreden beslissingen werden aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 augustus 2020, zodat krachtens artikel 39/57, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet de beroepstermijn van vijf dagen begon te lopen de eerste dag daarop volgend, namelijk 6 augustus 2020. Het betrof *in casu* ook reeds een tweede verwijderingsmaatregel, hetgeen verzoeker niet in redelijkheid kan betwisten, waardoor de verkorte beroepstermijn van vijf dagen gold. Verzoeker diende ten laatste op maandag 10 augustus 2020, zijnde de laatste nuttige dag, het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. De op dinsdag 11 augustus 2020 ingestelde vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid is dan ook buiten de termijn bepaald in artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet ingediend.

Noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting worden elementen aangebracht ter weerlegging van voormelde vaststelling of die aantonen dat de laattijdigheid van de vordering te wijten is aan overmacht.

De vordering is laattijdig en wordt bijgevolg verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

S. VAN CAMP